

Sv. Alberta draudzes ziņas

**2023. gada Kristus Augšāmcelšanās svētku
laikaposms* Nr. 138**

Kristus Augšāmcēlies!

Svarīgākais notikums Lieldienu laikā ir Kunga Augšāmcelšanās Vigīlijas svinības, kuras sākas sestdienas vakarā vai naktī un kurā mēs esam aicināti pārdomāt Kunga nāves un augšāmcelšanās jeb pāriešanas, Pashas noslēpumu visos iespējamajos veidos. Šīs nakts dievkalpojuma rituāli dāvā iespēju iedziļināties pestīšanas notikumā ar

ticību, sakramentiem, Dieva Vārdu, prātu, iztēli, redzi, smaržu, dzirdi, tumsu, kopābūšanu u.t.t. Viss sākas ar gaismas liturģiju: *Lucernarium* - jaunās uguns svētīšana, pashāla iedegšana un Lieldienu slavas dziesmas dziedāšana (*Exsultet*). Tādā veidā mēs svinam kosmisko Pashu, kas izpaužas pāriešanā no tumsas uz gaismu.

Pēc tam seko Vārda liturģija ar septiņiem lasījumiem no Vecās Derības un diviem - no Jaunās, kuras laikā mēs atsaucam atmiņā svarīgākos pestīšanas vēstures notikumus un tādā veidā svinam vēsturisko Pashu. Kristību liturģijā mēs svinam Baznīcas Pashu, kurā kristību avotā atdzīvinātā tauta "atdzemdina[ta] dzīvai cerībai caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos no mirušajiem" (1 Pēt 1, 3). Pat ja nav katehumenu kristīšanai, mēs atjaunojam savu kristību solījumu un apliecinām, ka vēlamies, lai kristības žēlastība mūsos aktīvi darbojas. Euharistiskajā liturģijā svinam mūžīgo un eshatoloģisko (pastaro) Pashu, jaunās dzīves solījumu un valstību.

Šajās svinībās mums ir jāatpazīst Dieva pestīšanas plāna vienotība un nesaraujamā saistība ar Jēzus Kristus nāvi un augšāmcelšanos. Mūsu uzdevums ir piedalīties šajā Pashā, lai, uzlūkojot Dieva darbību vēsturē, visumā, cilvēkā un jaunajā radībā, apcerētu, pateiktos, apbrīnotu, barotos, augtu gudrībā un žēlastībā, pielūgsmē, priekā un mierā, lai iekļautos Baznīcas Pashā, kuru konkrētā veidā varam pieredzēt savā draudzes dzīvē, svētdienas svētajā Misē, lūgšanās, kalpošanā un kopējās aktivitātēs, lai kopā ieietu arī pastarajā Pashā.

br. Jānis

Rīgas arhidiecēzes sinodālās pieredzes sintēze

(nobeigums)

Formācija, katehēze un līdzdarbība

Ir svarīgi meklēt veidus, kā sniegt garīgu telpu un iespēju katram draudzē izšķirt un īstenot Dieva dotos talantus un harizmas, neļaujoties kārdinājumam atraidīt tās iniciatīvas, kas šķiet mazvērtīgas kādu personisko nostāju dēļ. Baznīca ir bagāta tās

daudzveidībā, un to atspoguļot un piedzīvot ļauj tieši tās locekļu dāvanu kopība.

Baznīcas daudzveidība atklājas arī tās liturģijas svinēšanā. Svarīgi, ka caur dažādiem liturģiskiem kalpojumiem – lektora, akolīta, ērģelnieka un kora līdzdalību Dieva Tauta varētu ne tikai saņemt sakramentus, bet arī būt aktīvi līdzdalībnieki Jēzus Kristus upurī, veidojot draudzi un tās liturģijas svinības par vietu, kur izjūtams Evaņģēlija prieks un Baznīca kā sadraudzība (kopība).

Baznīca, sabiedrība un ekumēnisms

Baznīcas un sabiedrības dialogs katrā laika posmā saskaras ar saviem izaicinājumiem. Baznīcas aicinājums ir uzturēt Kristus mācības autentiskumu, vienlaikus meklējot veidus, kā to interpretēt un komunicēt mūsdienu kontekstā. Lai to paveiktu, svarīgi nemitīgi pilnveidot tās saziņas prasmes un izvairīties no augstprātības un “kristīgā žargona”, iesaistot šajā procesā ne tikai garīdzniecību, bet katru atbilstoši tā dāvanām.

Tās spēja nepalikt noslēgtai, bet doties uz āru, ir atkarīga no tās dalībnieku degsmes evaņģelizēt. Tam bieži nepieciešams Baznīcas kopienas atbalsts gan lūgšanā, gan skaidrojot sabiedrībā neviennozīmīgi izprastus jautājumus, kas rada aizspriedumus gan pret Baznīcu, gan Dievu.

Vienlaikus svarīgi ir attīstīt arī ekumeniskās attiecības. Tam būtiski veicināt niansētu izpratni par

katoliskās Baznīcas specifiku tās locekļu vidū, lai tādējādi stiprinātu savu identitāti, bet vienlaikus, saglabājot atvērtību pret citu konfesiju brāļiem un māsām, spētu veidot dialogu pat jautājumos, kuros novērojamas atšķirības, kā arī nebaidīties piedalīties un iedvesmoties no citu konfesiju – protestantu, evaņģēlistu piedāvātajām aktivitātēm, kas var būt papildinājums garīgās dzīves izaugsmei un redzes loka paplašināšanai.

Ir svarīgi nenoslēgties savas konfesijas robežās un veicināt apziņu, ka savstarpēja bagātināšanās, mācīšanās un pieredzes apmaiņa dažādos līmeņos var palīdzēt izkopt tos aspektus, kas saistīti ar kopīgo misiju.

Vispārēji secinājumi

Satikšanās SC garā, kur savu viedokli atklāti un godīgi var izteikt ikviens draudzē vai kopienā iesaistītais, arī tikšanās ar dažādām grupām ārpus Baznīcas, būtu jāturpina, un šāda veida sadarbībai būtu jāklūst par vienu no Baznīcas iekšējās kultūras “nerakstītajiem likumiem”. Tās varētu palīdzēt Baznīcas locekļiem un sabiedrības grupām satuvināties, tādējādi veidojot cilvēku gatavību dziļākam dialogam un dažādiem piedāvājumiem, kuri izteikti šajos secinājumos turpmākai izaugsmei.

Svarīgi, ka, identificējot kādas sfēras, kurās nepieciešamas pārmaiņas, Baznīca, attīsta plānu to īstenošanai. Svarīgi veicināt

visu Baznīcas locekļu – priesteru, konsekrēto personu un laju – garīgo izaugsmi un formāciju, kas ir būtiski, lai sintēzes tekstā identificētās nepieciešamās pārmaiņas būtu iespējamās. Tādas sfēras kā izpratne par verbālās un neverbālās komunikācijas nozīmi, emocionālā inteliģence, savstarpēja pieņemšana un piedošana, iekšējā dziedināšana, personiski piedzīvota garīgā dziedināšana ir būtiskas un tās būtu jāapgūst, lai atjaunotu un vairotu spēju sadzirdēt Dieva gribu mūsu dzīvē, pieņemt drosmīgus lēmumus un ieraudzīt citus “ar Dieva acīm un Dieva sirdi” un dažāda rakstura situācijās reaģēt mierīgi, cieņpilni, veselīgi, pozitīvi, uzticoties Dieva apredzībai pat vismazākajās lietās.

SC process un materiāli atklāj, ka bieži vien cilvēki pieredz krasu nošķirumu starp priesteriem un pārējo Dieva tautu. Katram aicinājumam Baznīcā ir īpaša un neaizvietoājama loma un misija. Vienlaikus svarīgi veicināt uzticēšanos un mijiedarbību starp abām grupām, lai šo aicinājumu uz kopības pilnību piedzīvotu. To veicināt var lielāks uzsvars uz kopīgu sadarbību, savstarpēju atbalstu, sarunāšanos, kopīgu lūgšanu un kopā būšanu ne tikai dievkalpojumos, bet arī ikdienā.

Sinodālais ceļš pēc Dieva sirds un nodoma iespējams, kad atklājam Dieva attēlu, Viņa – Trīsvienīgā Dieva – vaigu. Dievs, kas pats iemieso kopienu, kas ir Mīlestība un Piedošana, ved kopīgajā ceļā, un to nav iespējams izdzīvot individuāli. Tomēr, ejot kopā, sarunājoties un sadarbojoties, ik dienas, lai sekotu un piepildītu Dieva mīlestības vēsti un ar to dalītos, lielās lietās un mazās niansēs gan garīdzniekiem, gan visai ticīgajai tautai ik dienas būtiska ir piedošana Jēzus Vārdā. Tas vairo vienotību. Viss minētais, uz ko tiekties, var tikt īstenots caur personīgu lūgšanu dzīvi, dziļām attiecībām ar Dievu Tēvu.

<https://katolis.lv/2022/09/rigas-arhidiecezes-sinodalas-pieredzes-sinteze/>

TICĪBAS NOSLĒPUMS

Jēzus augšāmcelšanās ir ne tikai vēsturisks fakts, bet arī ticības objekts: "Ak, patiesi svētītā nakts," Baznīca sludina Lieldienu vēstījumā, "vienīgā, kura bija cienīga iepazīt Kristus augšāmcelšanās laiku un stundu." Patiešām, neviens nebija aculiecinieks pašam Augšāmcelšanās notikumam, un neviens evaņģēlists neapraksta tā norisi. Neviens nevarēja pateikt, kā tas fiziski notika. Vēl mazāk uztverama sajūtām bija šī notikuma visdziļākā būtība – pāreja uz citu dzīvi. Augšāmcelšanās, lai gan ir vēsturisks notikums, ko apstiprina tukšā kapa zīme un apustuļu reālā tikšanās ar augšāmcelto Kristu, tomēr tā paliek ticības noslēpuma sirdī tajos punktos, kuros tā pārsniedz vēsturisko sfēru un stāv pāri tai.

Kopš apgaismības laikmeta mūsu domāšanā dominē dabaszinātņu mentalitāte. Mēs dažkārt stāvam kārdinājuma priekšā, lai piedzīvotu Jēzus augšāmcelšanos "laboratorijas apstākļos". Šodien augšāmcelšanās noteikti būtu plašsaziņas līdzekļu notikums. Ja Kristum būtu jāpieceļas no miroņiem trešās tūkstošgades sākumā, Viņa kapu noteikti ieskautu reportieru grupa, atbilstošas televīzijas kameras, dažādi elektroniskie sensori, un viss tas būtu vajadzīgs tikai tāpēc, lai apmierinātu mūsu ziņkāri. Bet vai, pateicoties visām šīm tehnikām, mums būtu vieglāk ieticēt Kristum? Ar pilnīgu pārlicību, mēs varam teikt, ka nē. Zinātne reģistrētu vēl vienu parādību, kas vairāk vai mazāk būtu izskaidrojama no dabiskās puses.

Tikmēr Kristus augšāmcelšanās paliek ticības noslēpums: otrs mācekļis, kas kopā ar Pēteri nonāca pie Kristus kapa, "redzēja un ticēja" (Jņ 20:8). Viņš ieraudzīja tukšu kapu. Tā viņam bija zīme, ka Jēzus, kas nesen tika sists krustā, nomira un kura ķermenis tika guldīts tieši šajā kapā, ir uzvarējis nāvi, augšāmcelies un tādējādi

iegājis mūžīgajā godībā, ticis Dieva paaugstināts un valda no Debesīm. Cilvēces pestīšanas darbs ir paveikts. Ļaunuma spēki tika uzvarēti, un ikvienam Kristum ticīgajam tagad ir pieeja pie Dieva.

Šī centrālā ticības noslēpuma atcerēšanās un svinēšana arī rada nepieciešamību to īstenot mūsu dzīves konkrētajā realitātē. Tas nozīmē atzīt, ka Kristus ciešanas turpinās dramatiskajos notikumos, kuri diemžēl joprojām sāpīgi skar tik daudzus cilvēkus visās pasaules malās.

Krusta un Augšāmcelšanās noslēpums tomēr sniedz mums pārlicību, ka cilvēku lietās pēdējais vārds nepieder naidam, vardarbībai, asinīm un nāvei. Galīgo uzvaru izcīna Kristus, un mums ir jāsāk no jauna no Viņa, ja mēs vēlamies visiem sagatavot nākotni, kuras pamatā ir patiess miers, taisnīgums un solidaritāte.

Lieldienas esam piedzīvojuši jau tik daudz reižu, taču mūsu priekšā joprojām stāv uzdevums saprast to, kas tur toreiz notika. Kopš tās dienas ir pagājuši gandrīz divi tūkstoši gadu, bet mums katru gadu no jauna sākas laiks, kas veltīts Jēzus testamenta pārlasīšanai. Šie divdesmit gadsimti, kuros cilvēki tikās ar augšāmcelto Jēzu, nav padarījuši mūs gudrākus. Apstiprinājums tam ir Svētā zeme, pa kuru staigāja Jēzus, kur arvien vairāk pastiprinās un paplašinās palestīniešu un izraēliešu konflikts. Un daudzi kristieši visā pasaulē dzīvo tā, it kā Kristus nebūtu

augšāmcēlies.

Tāpēc saistībā ar Kristus Augšāmcelšanās svinībām ir vērts vēlreiz apzināties, ka to dienu vēsture ir mūsu dzīves vēsture; pasaules pestīšanas vēsture ir mūsu pestīšanas vēsture. Mēs katrs atsevišķi nostājamies zem Krusta un jūtam, kā pīšļos sabrūk dažādas viltus cerības, dažādas acīmredzamības un visas mūsu iztēles. Īpaši mums šajā ziņā var palīdzēt filma *Pasija*, kuru varam noskatīties Lielā Gavēņa laikā. Ikviens no mums nostājas arī tukšā Kristus kapa priekšā. Lai mūsu attieksme ir tāda pati kā šim otram māceklim, kurš nonāca kopā ar Pēteri pie Kristus kapa!

pr. Darjušs Wojtecki (Ks. Dariusz Wojtecki)
no poļu val. tulkoja Marika

Draudzes aktivitātes

KUSTĪBA - APUSTULĀTS “MARGRIETIŅA”,

kas lūdzas par draudzes priesteriem, aicina uz tikšanos **29.aprīlī**. Sāksies ar sv. Misi plkst. **8.00** - nodomā par priesteriem. Pēc tam kopīgs rožukronis, lūgšana par priesteriem un beigās agape – kopīga sadraudzība. Aicinām pievienoties jaunus dalībniekus. Apustulāta ideja ir vienkārša – lai aizlūdzēju lūgšanas par priesteriem ļauj viņiem labāk kalpot mums, ticīgajiem.

Katru „Margrietīņu” veido septiņi cilvēki.

Informācija - Janīna tel.nr. **27163998**.

22.aprīlī, sestdien Valsts rīkotās **LIELĀS TALKAS** ietvaros, mūsu draudzē būs talka. Sākums plkst. **9.00** pēc rīta svētās Mises. Tā ir laba iespēja padarīt mūsu vidi tīrāku un veidot sadraudzību.

Liturģiskais kalendārs

2. aprīlis, Palmu jeb Kunga ciešanu svētdiena **Sv. Mise – 9.00.**

Svēto Misi 11.00 mēs sāksim ar Procesiju plkst. 10.00
no Sv. Terēzes draudzes baznīcas

(no Rīgas Katoļu Ģimnāzijas - O.Vācieša 6),
kur pēc palmu-pūpolu zaru pasvētīšanas tiek lasīts Evaņģēlijs par Kristus
svinīgo iejāšanu Jeruzalemē. Tad dosimies uz Sv. Alberta baznīcu ejot
apkārt Māras dīķim un dziedāsim dziesmas Kunga godam.

Sv. Mises - 13.00 (KR) un 18.00.

Sv. Misēs tiks pasvētīti palmu/pūpolu zari.

Ziedojumi tiks vākti Rīgas Garīgā semināra vajadzībām

6.aprīlis, Katedrālē - 10.00 Hrizmas Sv. Mise.

Lielajā ceturtdienā - Baznīca atvērta no **16.30**.

Kunga Pēdējo Vakariņu piemiņas diena -
Sv. Mise būs tikai 18.00.

Pie grēksūdzes var nākt jau **17.00**.

Par gēksūdzes sakramentu:

Šo Trīs Svēto dienu (Tridium) laikā aicinām draudzes ticīgos iet pie grēksūdzes savlaicīgi jau darbdienās, sevišķi tos katoļus, kas to dara regulāri, lai citiem būtu ilgāks laiks labai Lieldienu grēksūdzei.

7.aprīlis, Lielā Piektdiena

Kunga Ciešanu un Nāves piemiņas diena Kunga Ciešanu liturģija - 15.00

Baznīca atvērta no **13.00**;

par Kristus Krusta adorāciju – pilnas atlaidas;

šajā dienā stingrais gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem.

Plkst. **14.00** sāksies Krusta ceļš un iespēja pieiet pie grēksūdzes.

8.aprīlis, Lielā Sestdiena

Baznīca atvērta no **7.30**

Šajā dienā ticīgie tiek aicināti pie Kunga kapa apcerēt Kristus mīlestību.

Lieldienu maltītes ēdienu svētīšana:

8.00, 10.00, 12.00, 14.00, 16.00 un 18.00.

Grēksūdzes iespēja katras stundas sākumā.

Sv. Misē 20.00 netiks pieņemta grēksūdze.

Šodien nav saistoša atturība no gaļas ēdieniem.

Kunga Augšāmcelšanās svētku vigilijas Sv. Mise 20⁰⁰

Ticīgajiem jāņem līdzi katram vienu sveci. Pēc uguns pasvētīšanas ticīgie iededzina sveces un tur tās rokās Lieldienu slavas himnas dziedāšanas, Kristības solījumu atjaunošanas laikā.

9. aprīlis, Kristus Augšāmcelšanās

Rezurekcijas procesija – 8.00 un Sv. Mise

(Rezurekcijas procesija ir Kristus augšāmcelšanās svinīga pasludināšana visai radībai un aicinājums visiem ņemt dalību Augšāmcēlušā triumfā).

Sv. Mises - 11.00, 13.00 (KR) un 18.00.

10. aprīlis, *Lieldienu oktāvas pirmdienā.*

Sv. Mises: 8.00 un 18.00.

16. aprīlis, Kunga Žēlsirdības svētdiena.

Sv. Mises: 9.00, 11.00, 13.00 (KR) un 18.00.

25. aprīlis, otrdiena – sv. Marks, evaņģēlists, svētki.

Sv. Mises: 8.00 un 18.00.

29. aprīlis, sestdiena – Sv. Katrīna no Sjēnas, jaunava, Baznīcas doktore un Eiropas aizbildne, svētki.

Sv. Mises: 8.00 un 17.00 (sv. Mise kā svētdienās).

30. aprīlis, Lieldienu IV svētdiena – LABĀ GANA svētdiena.

Šodien lūdzamies par aicinājumiem uz priesterību un klosterdzīvi.

Sv. Mises kā svētdienās.

2. maijs, otrdiena -

Sv. Atanāzijs, bīskaps un Baznīcas doktors, piemiņas diena.

Sv. Mises: 8.00 un 18.00.

3. maijs, trešdiena – Sv. apustuļi Filips un Jēkabs, svētki.

Sv. Mises: 8.00 un 18.00.

18. maijs, ceturtdiena – Kunga Debeskāpšana, lieli svētki.

Sv. Mises: 8.00, 11.00 un 18.00.

26. maijs, piektdiena – Sv. Filips Neri, priesteris, piemiņas diena.

Sv. Mises: 8.00 un 18.00.

28. maijs, svētdiena – Svētā Gara nosūtīšana, lieli svētki.

Sv. Mises:

9.00, 11.00 (I Sv. Komūnija bērniem), 13.00 (KR) un 18.00.

Noslēdzas Lieldienu laiks.

29. maijs, pirmdiena –

Vissvētākā Jaunava Marija, Baznīcas Māte, svētki.

Sv. Mises: 8.00 un 18.00.

Maija mēnesī dievkalpojumi

Vissvētākās Jaunavas Marijas godam notiks:

**no pirmdienas līdz sestdienai – pēc Sv. Mises - plkst. 8:00,
svētdienās – pēc Sv. Mises plkst. 9:00.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap

tālr.: **2 677 56 79**

e-pasts: br.krisjanis@gmail.com

Vikārs:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**